

Udskriftsdato: 16. december 2025

KEN nr 10630 af 01/05/2009 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 90-09 om kompetence - anbragt barn - mobiltelefon - internettet

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500449-08

Ankestyrelsens principafgørelse 90-09 om kompetence - anbragt barn - mobiltelefon - internettet

Resume:

Kommunen havde kompetence til attræffe en afgørelse om fratagelse af mobiltelefon og adgang til internettet overfor en ung, der var anbragt uden for hjemmet uden samtykke.

Begrundelsen var, at reguleringen af kontakten var omfattet af formålet med anbringelsen, og derved indeholdt i kommunens kompetence til at regulere forholdene under anbringelsen.

Herudover var det så indgribende at få frataget sin mobiltelefon og adgang til internettet, at der skulle træffes en afgørelse med dertil hørende klageadgang.

Det var dog i den konkrete sag muligt på anden vis at begrænse brugen af mobiltelefon og internettet ved eksempelvis en stedlig eller tidsmæssig begrænsning.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 69, stk 2

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om ung mand på 16 år, der var anbragt uden for hjemmet uden samtykke bl.a. grundet følelsesmæssige vanskeligheder samt et behandlingsbehov. Forældrene havde udvist stor modstand mod anbringelsen. Børn og unge-udvalget i kommunen traf derfor kort efter anbringelse en afgørelse om kontrol med brev-, mail- og telefonkontakten, jf. servicelovens § 74, stk. 1, nr. 10, jf. samme lovs § 123, stk. 2.

Kommunen traf afgørelse om fratagelse af mobiltelefon samt adgang til internettet med hjemmel i servicelovens § 69, stk. 2, med den begrundelse, at børn og unge-udvalgets afgørelse om kontrol med brev-, mail- og telefonkontakten ville være illusorisk, såfremt den unge mand havde fri adgang til mobiltelefon og internettet.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse. Nævnet begrundede afgørelsen med, at det var meget indgribende at få frataget sin mobiltelefon samt adgang til internettet, da det afskar ham fra at indgå i de normale kommunikationsformer, der var blandt unge i dag. Til støtte herfor havde nævnet fremhævet, at han gik på en almindelig skole og ikke på en intern skole på opholdsstedet, samt at kommunen burde undersøge, om der ikke var andre muligheder for at beskytte ham mod uhensigtsmæssig kontakt med især faderen.

Kommunen klagede over afgørelsen til Ankestyrelsen.

Kommunen anførte i klagen, at den unge mand på grund af følelsesmæssige problemer havde brug for professionel behandling i rammer, der kunne tilgodese hans særlige behov. Hertil kom et behov for at skærme ham for den negative påvirkning, som bl.a. forældrene udøvede, hvorfor børn og unge-udvalget havde truffet afgørelse om kontrol med brev-, mail- og telefonkontakt. Kommunen vurderede, at denne afgørelse ville være illusorisk, såfremt han havde fri adgang til mobiltelefon og internettet.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om kommunen havde kompetence til at fratage mobiltelefon samt adgang til internettet for et barn, dervar anbragt uden for hjemmet.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen havde kompetence til at træffe afgørelse om fratagelse af mobiltelefon samt adgang til internettet.

Ankestyrelsen fandt endvidere efter en konkret vurdering, at kommunen ikke kunne fratage ham adgangen til mobiltelefon samt internettet.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at reguleringen af kontakten mellem ham og de omhandlede personer var omfattet af formålet med anbringelsen, og derved indeholdt i kommunens kompetencer til at regulere forholdene under anbringelsen.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at der var tale om en så indgribende afgørelse, hvorfor der skulle være mulighed for at påklage denne.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at selvom der i nærværende sag var behov for en regulering af kontakten, var det for en 16-årig meget indgribende at få frataget sin mobiltelefon samt adgangen til internettet. En sådan afgørelse måtte derfor forudsætte, at der var afgørende momenter i sagen, der talte for fratagelse af mobiltelefon samt adgang til internettet.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at det i den konkrete sag havde uforholdsmæssigt store konsekvenser for hans mulighed for at have en normal teenage-tilværelse med dertil hørende kommunikationsmuligheder, hvis man fratog ham hans mobiltelefon samt adgang til internettet.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at det i den konkrete sag var muligt at begrænse hans kontakt på anden vis ved eksempelvis at lave en stedlig eller tidsmæssig begrænsning af ordensmæssige hensyn og af hensyn til hans kontakt med de omhandlede personer.

Ankestyrelsen kom således til det samme resultat som det sociale nævn.